

Minkälaista siitä oikeasti ees ois tullut?
On oikein, ettei päätyneetkään yhteen tämäntyyppiset puolihullu
t
Vuosien jälkeen sä vielä rem-unessa vaanit
On oikein erottaa toisistaan tämäntyyppiset työnarkomaanit

Ah, nostalgia
Ah, nostalgia

Kaksi liian synkkää mieltä yhteen eivät kuulu
Kun pikkuhiljaa jokaisesta päivästä tulis ikuinen huono joulu
Mut meidän rakkautta liikaa ei voi liiotella
Me toisistamme kiinni pidellen vajottiin täytettyinä onnella

Ah, nostalgia
Ah, nostalgia

Avaamatta jossakin on sukupolven ääni
Ja niin kuin koko vuosikerran, mitätöinti jätti sen sisään pään
i
Humalassa sulta aina löytyy arroganssi
Sun elämäs on aikalaisromaanin aineisto, kahden laman lapsi

Ah, nostalgia
Ah, nostalgia
Ah, nostalgia
Ah, nostalgia